

 HARLEQUIN

 JALOOLINE ROMAAN

*Gouvernandi
skandaalne abielu*

Helen Dickson

Originaali tiitel:
Helen Dickson
The Governess's Scandalous Marriage
2019

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaane kujundus koos fotodega pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Ülle Jälle
Toimetanud Kaie Nõlvak
Korrektuuri lugenud Elle Raiend

Copyright © 2019 by Helen Dickson
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN,
2020.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

D09384020
ISBN 978-9949-82-638-4

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Autori märkus

Romaani „Guvernandi skandaalne abielu“ tegevus toimub regendiajastul. See algab maskiballiga, tähistamaks Wellingtoni hertsogi võitu Pürenee poolsaare sõjas.

Kui lord Christian Blakely lord Stourbridge'i maja Egiptuse toas Linnetiga kohtub, arvab ta alguses, et naine tuli midagi varastama. Loomulikult võis ta eksida, ent olgu, kuidas on, nende elud on edaspidi seotud. See on lugu kahest inimesest, kes otsivad kirglikult armastust ja õnne. Christian ei kiirusta abielluma, sest mälestused oma vanemate tormilisest abielust ei ole kaugeltki meeldivad, aga Linnet on väljakutse, mida ta ei osanud oodata.

Loos on palju ootamatuid pöördeid, sest Christian ja Linnet satuvad emotsionaalsete konfliktide küüsi, mis tuleb lahendada enne, kui nad lahingu oma armastuse nimel võita saavad.

Proloog

Kairo, Egiptus, 1814

Englane kuulis muessini hala ja kaupmeeste hõikeid, kes kitsastel tänavatel oma kaupa pakkusid. Teda ei suutnud pidurdada ei meeletult kuum päike, mis järeleandmatult pähe lõõskas, ega ka tüütud kärbsed. Kerjused sikutasid möödujaid riietest, lunides almuseid, aga ta ei pööranud neile mingit tähelepanu. Pikk, laiade lihaseliste õlgade, kummis rinna ja kitsa pihaga mehe kena jõuline nägu oli Egiptuse päikese all päevitunud. See oli lord Blakely Park House'ist, mis asus Inglismaal Sussexis.

Tema liigutused tundusid kärsitud. Kui ta veel viivitab, jääb ta laevast maha. Kõik reisijad pidid olema kella viieks pardal. Kaks tundi.

Kondise hobuse veetava *hantoor*'i kutsunud, andis ta kutsarile aadressi ja käskis kiirustada.

Mees noogutas hoogsalt. „Viin teid sinna.“

Inglane ei küsinud, palju see maksma läheb, vaid istus sisse. Sõiduk liikus kiiresti, hobune klobistas reipal sammul läbi kitsaste tänavate, kus vürtside pikantsed lõhnad segunesid lahtiste rentslite haisuga. Nende teele sattus takistus: härjavankrid ja koormaeeslid, mehed ja naised, korvid pea peal ja puusal, hulk lapsi, tumedate silmade ümber silmapliatsiga ringid tõmmatud, jooksid vankri kõrval, käed pikal, et inglane neile raha annaks.

Viimaks peatus vanker kõrge metallpiirde taha jääva maja ees. Inglane palus kutsaril oodata, öeldes, et tasub talle heldelt, kui viimane ta õigeks ajaks laevale viib, astus vankrist välja ja helistas kõrge värava külge kinnitatud kellest. Mööda teerada tuli jässakas keskealine egiptlane ja avas värava.

„Mul on asja proua Marsdeni juurde,“ ütles mees. „Minu nimi on Christian Blakely. Mu laev lahkub peagi sadamast ja mul on kiire.“

Egiptlane naeratas. „Proua Marsden ootab teid,“ vastas ta suurepärasel inglise keeles.

Christian läks tema kannul trepist üles verandale ja läbi helmekardina.

Välja ilmus üleni musta riidetatud vanem inglanna, väike tüdruk käekõrval.

„Proua Marsden?“ küsis Christian, sest polnud naisega varem kohtunud.

„Jah, mina olen proua Marsden ja see on Alice.“

Christiani suhtlemismaneer oli järsk. Soovimata näha tema enda juustega sarnase musta juuksepehmaka ja uuri-vate, ent kurbade suurte pruunide silmadega last, tundis ta, kuidas nägu tardub ilmetuks maskiks. Ta polnud seda last

varem näinud. Talle meenus viie aasta tagune päev, mil ta kuulis tüdruku sünnist, ning teadis, et ei tunne enam kunagi säärast viha, põlgust ja vastikust, mis oli teda tookord tabanud.

Lapse ema oli Selina.

Selina oli ühe sõjaväelase ambitsioonikas tütar, Christiani isa armuke, naine, kelle ainus eesmärk elus oli raha ja positsioon. Christiani isal oli mõlemat, aga kuna tal oli juba abikaasa, ei saanud Selina leedi Blakelyks. Ta oli Christiani isast palju noorem ja isa oli temast ülepeakeela sisse võetud olnud – naises oli midagi, mis ütles mehele, et selle naise käte vahel leiab ta soojust. Selina oli isalt hämmastavalt kiiresti raha välja meelitanud, eriti kui laps sündis. Naine oli teinud tütrest kauplemisvahendi, kasutades armutult seda võimalust. Tema õnnetuseks Christiani isa suri, aga Selina ei jäänud loorberitele puhkama, vaid leidis peagi uue armukese, kes tema kulud kinni maksaks.

Christian oli kohtunud temaga mitmel korral ja naise kohe läbi näinud. Selina oli ilus, aga temas oli jämedakoelisust, mida isa polnud näha osanud. Selina oli Christiani suhtumisest teadlik – mees polnud seda varjata üritanudki – ning vaatas teda jultunud läbitungiva pilguga, jätmata kahtlust, et vahetaks isa rõõmuga poja vastu, kui poeg selleks soovi peaks avaldama.

Kui isa alustas suhet Selinaga, üritas Christian talle aru pähe panna. Ta oli palunud isa, et too naise maha jätaks ja tagasi ema juurde tuleks, aga asjata. Nad olid tõsiselt tülli läinud. Christiani isa oli võimukas ja teisi kontrolliv inimene, kes ütles, et Christian läheb üle piiri, et tema elu ja armuke on tema asi. Innuka egiptoloogina oli isa varsti

pärast seda Kairosse sõitnud. Selina, kes juba ootas tema last, sõitis temaga kaasa.

Selline asjade käik oli loomulikult ema jaoks uskumatult julm. Christian oli pealt näinud, kuidas ema piinles valu käes, olles abielus mehega, kes suhtus temasse niisuguse põlgusega. Christiani jaoks oli elu üheks seletamatuks müsteeriumiks, miks nii lahke ja armas naine sellist meest üldse armastas, sest tema isa oli kaabakas, kes kohtles ema kohutavalt. Ema suri varsti pärast seda, kui isa viimast korda Egiptusse sõitis. Christian oli kindel, et ema surma põhjustas murtud süda.

Isa teguviis hävitas Christianis igasugused õrnemad tunded tema vastu. Isa oli tema lapsepõlves ja ka noorukieas tihti kodunt ära olnud, nii et mingit lähedust isa ja poja vahel tekkida ei saanud. Kui Christian ka kodus käis, oli isa kontrolliv suhtumine ja nõudmine, et Christian õpiks kõike mõisa juhtimise kohta, et tema ise saaks elu nautida, tekitanud pojas sügavat põlgust. Isa käitumise tõttu polnud Christianil tahtmist abielluda, sest see ei tähendanud tema jaoks mingit õnne. Kui ta abiellub, siis ootuseta, et see ta õnnelikuks teeks. Ta eelistas üldse mitte abielluda, aga pärija saamiseks ei saa ta möödapääsmatut lõputult edasi lükata.

„Oleme valmis lahkuma,“ sõnas proua Marsden.

„Kus on... Selina? Kas ta ei ole tagasi?“

Proua Marsden raputas pead. „Ei. Ta ei tule Inglismaale.“

Christian võttis ukse juures ootavad kohvrid ja läks nendega *hantoor*'i juurde. Proua Marsden järgnes talle, paludes tal Alice'it aidata. Seda Christian ka tegi, tõstes tüdruku istmele. Ta vaatas last ja pööras kähku pilgu mujale, püüdes takistada vihalaine ägenemist selle väikese olevuse vastu,

kelle saabumine sellesse maailma oli hävitanud nii palju, mis Christianile kallis oli.

Vihaselt, järeleandmatult ja suutmata mõista, miks ta suhtus niimoodi süütusse lapsesse, kes polnud siia ilma sündinud omal soovil, andis ta kutsarile ilmetu ja otsustava näoga käsu sõidutada nad laeva juurde, mis pidi nad Inglismaale viima.

Esimene peatükk

London, 1814

Wellingtoni hertsogi Inglismaale naasmise auks korraldatud ball pärast tema saavutatud võitu Pürenee poolsaare sõjas

Ridgemonti krahv lord Blakely vaatas laisalt alla saali. Ta oli daamide unistuste mees, äärmiselt kena välimusega ja kuratlikult sarmikas. Ta oli uhke, elegantne ja viisakas, mil-liseid omadusi ei saa teatavasti osta ega lasta rätsepal mõõtu lõigata. Ta oli üks neist kadestamisväärsetest isikutest, kelle päritolu olnuks ilmne ka siis, kui ta kandnuks kaltse. Christian oli äärmiselt kinnine inimene, omaette hoidev ja üksil-dane, kes ei pidanud kellelegi oma tegudest aru andma. Nende jaoks, kes teda tundsid, oli ta tark, ja tal oli peaaegu üleloomulik võime näha seda, mis teisi motiveerib. Äripart-neritele oli ta hindamatu kingitus, sest oskas vastaste varja-tud ambitsioone läbi näha.

See Christian Blakely, kes oli äsja Egiptusest naasnud, oli sootuks erinev sellest mehest, kes aasta tagasi Inglismaalt lahkus. Muutused olid jahmatavad. Vastandina mehele, kes oli roidunult härrasmeeste klubides ja ballisaalides aega viitnud, oli tagasi tulnud tõsisem Christian Blakely. Ta oli Egiptuse päikese all tumepruuniks päevitunud, lihaseline, äärmiselt heas füüsilises vormis, tark ja käskiv. Ning ehkki ta pääses oma sarmi abil kõrgseltskonda tagasi, ümbritses teda sellise inimese aura, kes on teinud ja näinud kõike, mida teha ja näha võimalik. Ta oli mees, kes oli seisnud silmitsi hädaohuga. Sellele talitsetud aurale ei suutnud naised vastu panna, see muutis ta veel külgetõmbavamaks.

Christianile meeldisid ilusad naised, nagu kõigile meestele. Ta kergitas laisalt kulmu, jälgides nüüdki kerge huviga, kuidas üks kaunis daam läbi rahvamassi liikus. Ta lubas pilgul naudiskledes naisel peatuda. Naine oli väikest kasvu nagu laps, sipelgapihaga. Tema liikumine oli elegantne ja graatsiline ning ta kõndis vabalt, ennast tähtsustamata. Daami, kes oli koos rabavat musta ja punasega maski kandva vanema naise ja noorhärraga, kes sarnanes Christiani huviobjektiga, ümbritsesid teised ilusad naised. Naise pea oli teiste külalislisega suheldes enesekindlalt püsti, kerge naeratus ilusal suul.

Tal oli peas lühikeste lokkis juustega parukas. Pikad valged kindad katsid käsi ja näo ülemist osa varjav mask sobis tuhmkuldses kleidiga, millel oli kõrge pihaosa, puhvvarrukad ning pihikuosa kaunistavad paelad ja lehvid. Ainsaks ehteks oli sädelev pisarakujuline pärl, mis lebas mugavalt prinkide noorte rindade vahel kuldketi otsas. Korraks nende pilgud kohtusid ja kui naine vaateväljast kadus, vaatas Christian mujale.